

[Arbejdsministeren.]

den situation, hvori vi står i dag, hvor de unge hverken kan få det arbejde, de ønsker, eller den uddannelse, de gerne vil have — vil de tage andet arbejde, og de vil jo ikke være berettiget til medlemskab af en arbejdsløshedskasse, før de er sikret arbejde. De skal arbejde over en vis varighed, og de skal have været medlem af en arbejdsløshedskasse over en vis periode, efter de nu gældende regler 12 måneder, som vi foreslår nedsat til 6, for at være berettiget til understøttelse, så der ligger altså en lille misforståelse i forbindelse med dette. Baggrunden herfor er naturligvis den meget omfattende ungdomsarbejdsløshed, som nogle af ordførerne også har været inde på.

Hr. Ingomar Petersen mente, at forslaget først bør behandles i et udvalg med organisationsrepræsentanter og embedsmænd. Som sagt har det været meget, meget grundigt forberedt, og jeg synes egentlig ikke, der er behov for dette. Hr. Ingomar Petersen var også inde på spørgsmålet om, hvorvidt ventetiden bør halveres eller ej, og mente — sådan forstod jeg det — ikke, at den skulle halveres. Det synes jeg nu nok situationen indbyder til. Jeg er godt klar over, at der kan være behov for særregler, sådan at man ikke går ind og ud af en arbejdsløshedskasse, f. eks. på funktionærområdet, hvor der kan være problemer med 6 måneders eller i særlige tilfælde op til 9 måneders opsigelsesvarsel, og det er noget, jeg i alle tilfælde gerne vil være med til at drøfte nærmere i udvalget.

Hr. Ingomar Petersen rejste spørgsmålet — og andre har også gjort det — om de mindre, selvstændige erhvervsdrivende. Jeg skal være den første til at erkende, at den strukturrationalisering, vi har oplevet i erhvervslivet gennem de senere år, hvor måske 2-3 butikker lukker om dagen og mange andre små virksomheder ikke kan klare sig mere, har medført, at der er mange mennesker, som er stillet i en meget vanskelig situation. Jeg vil gerne være med til at hjælpe disse mennesker, jeg vil gerne være med til, at vi så hurtigt som muligt får sat en undersøgelse i gang af, om vi kan skabe en forsikring for dem. Hvordan det kan lade sig gøre, kræver naturligvis både overvejelser og undersøgelser, men jeg vil i alle tilfælde gerne være med til det, sådan at de pågæl-

dende ikke, den dag de må dreje nøglen om, er henvist til socialkontoret, men sådan at vi, på samme måde som jeg ved det er sket andre steder, måske kan sikre dem således, at de, når de går over som lønmodtagere, bliver flyttet over i den arbejdsløshedskasse, som de i så fald i øvrigt måtte høre til.

Hr. Ninn-Hansen har jeg svaret med hensyn til hastværket. Han rejste også spørgsmålet: hvordan bliver forholdet mellem løn og understøttelse? Der vil jeg gerne understrege endnu en gang den vældige lønspredning, der er tale om, og at man bør tilstræbe at sikre en så rimelig erstatning som muligt til alle kategorier, uanset på hvilket niveau de ligger. Hr. Ninn-Hansen mente også, at jeg kendte noget til forholdene i Odense, og det gør jeg; en hel del, naturligvis ikke så meget som hr. Ninn-Hansen, og jeg har godt set nogle avisartikler i den fynske presse om, at virksomheder har søgt arbejdskraft, men ikke kunne få den. Men jeg har bestemt ikke fået bekræftet af arbejdsformidlingen, at det var korrekte oplysninger, og hvis det ligger sådan, vil jeg da gerne have nærmere oplysninger om det.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Svend Erik Sørensen for tilsagnet om at være med på det meget vigtige i dette forslag, at vi nu sikrer de to årlige reguleringer.

Hr. Svend Erik Sørensen var også inde på spørgsmålet om de selvstændige erhvervsdrivende. Det har jeg svaret på.

Selv om det altså ikke var lige den modtagelse, jeg havde håbet på, håber jeg trods alt, at vi i det kommende udvalgsarbejde under de vilkår, vi nu engang arbejder under, kan nå et positivt resultat til gavn for de 150.000 arbejdsløse, hvis antal forhåbentlig bliver reduceret meget hurtigt.

Bertel Haarder (V):

Jeg har savnet en debat om ungdomsarbejdsløshedens årsager ved denne lejlighed. Jeg synes, forslaget går lidt efter den recept, at man først lader lønniveauet puste sig op, og så poster man penge ud til nogle af de ramte bagefter, og det er da også pænt gjort, men kunne vi ikke få en meget hurtig stillingtagen fra regeringens side til, hvad man egentlig vil gøre ved den ungdomsarbejdsløshed? Og dér tænker jeg ikke på det, der især står i den grønne rapport om, hvordan man afhjælper ungdomsarbejdsløshe-